

پاداش دنیایی تقوا و عمل صالح / عفوخواستن و دعا راهی برای رفع مشکلات

کسی که زیاد از خدا عفو و بخشش بخواهد، خدا او را از تمام اندوه ها می رهاوند و او را از هر تنگنایی بیرون می آورد. درخواست عفو از خدا و یاد خدا بودن، نوعی عمل صالح است که پاداش آن رهایی از اندوه ها و گرفتاری ها است.

کسی که زیاد از خدا عفو و بخشش بخواهد، خدا او را از تمام اندوه ها می رهاوند و او را از هر تنگنایی بیرون می آورد. درخواست عفو از خدا و یاد خدا بودن، نوعی عمل صالح است که پاداش آن رهایی از اندوه ها و گرفتاری ها است.

به گزارش خبرگزاری مهر، به طور کلی مشکلاتی که افراد بشر در زندگی با آن مواجه هستند بر دو قسم است؛ اول، مشکلاتی که برای صاحبش نقص و عیب محسوب می گردد، از قبیل حوادثی که به آبروی شخصی لطمه می زند، عفت شخص یا بستگانش در نظر مردم از بین می رود. این قبیل مشکلات برای انسان ننگ به حساب می آید و هیچ پاداش دنیایی و نعمتی نمی تواند عذاب روحی شخص را تسکین بخشد. بنابراین باید ازچنین پیشامدهایی به خدا پناه برد و باید هر فردی با تمام وجود بکوشد که در چنین گردابی نیفتد.

مستفاد از قرآن کریم و روایاتی که در ارزش مومن وارد شده، این است که اگر قصور و تقصیری نباشد، خدای متعال از وقوع چنین حوادثی برای مومن جلوگیری می کند و حوادث جهان را به گونه ای مقدر می کند که مومن مغلوب نگردد. در این زمینه خداوند در آیه 194 سوره بقره می فرماید؛ بدانید که خدا با متقین است یعنی خدا یاور انسان با تقواست و او را رها نمی سازد. در جایی دیگر با تاکید تمام می فرماید: انّ الله لمع المحسنين؛ به طور قطع خدا با نیکان است.

دوم، مشکلاتی که برای انسان عیب و نقص محسوب نمی گردد. این قبیل مشکلات تا جایی که موجب تقویت اراده و حصول ملکه صبر و موجب ساخته شدن فرد شود، مطلوب و نعمت است، ولی اگر دارای چنین آثاری نباشد و تنها زندگی را ناگوار سازد و موجب شود که فرد خود را در برابر دیگران ضعیف و حقیر احساس کند، از طرفی هم انسان را از بیراهه و کج روی باز ندارد، برای شخص زیانبار است و چه بسا تعادل روحی اش را بر هم می زند.

یکی از پاداش های اعمال صالح در دنیا این است که خدا این قبیل مشکلات را از فرد مرتفع می سازد و یا به او نیروی مقاومت در برابر آنها را می دهد تا اینکه مشکلات را ساده ببیند علاوه بر اینکه پاداش صبر و مقاومتش هم محفوظ است. قرآن کریم این حقیقت را با بیانی مختصر به صورت يك قانون در آیه 2 سوره طلاق بیان فرموده است؛ و من یتق الله یجعل له مخرجا؛ هر کس تقوای خدا را مراعات کند، خدا راه بیرون شدن از گناهان و شدائد را برایش می گشاید.

گرچه در بعضی روایات آمده که مقصود بیرون شدن از شبهات و گناهان است، مثل روایتی که در مجمع البیان از پیامبر اکرم(ص) نقل شده که آن حضرت آیه شریفه را تلاوت کردند و فرمودند: مفاد آیه بیرون آمدن از مشتهات دنیا، دشواری های مرگ و سختی های روز قیامت است، لکن باید دانست که پیامبر بزرگوار در این روایت بعضی از مصداق ها را بیان کرده اند و آیه شامل گرفتاری های دنیا هم می شود، بلکه سیاق آیه با بیرون آمدن از مشکلات در دنیا مناسب است.

همچنین در تفسیر نورالثقلین از پیامبر(ص) نقل شده که فرمودند: کسی که زیاد از خدا عفو و بخشش بخواهد، خدا او را از تمام اندوه ها می رهاوند و او را از هر تنگنایی بیرون می آورد. درخواست عفو از خدا و یاد خدا بودن، نوعی عمل صالح است که پاداش آن رهایی از اندوه ها و گرفتاری ها است.

در قرآن کریم مواردی از نجات یافتگان از شدائد و گرفتاری ها، برای تعلیم دیگران بیان شده است. مومنان از این قصه ها عبرت می گیرند و می فهمند که اسباب جهان به اراده حکیمانه موجود ناپیدایی متکی است.

قرآن قصه نجات یونس(ع) را در آیات شریفه 139 تا 145 سوره صافات بیان می کند و می فرماید: به راستی یونس از فرستادگان ما بود، آنگاه که از قوم خود به کشتی پر جمعیتی گریخت کشتی به خطر افتاد قرعه زدند و قرعه به نام وی افتاد. او را به دریا انداختند، ماهی بزرگ او را بلعید و او خود را سرزنش می کرد. اگر او اهل تسبیح نبود تا روز قیامت در شکم ماهی می ماند. بعد از آن یونس را

از شکم ماهی درحالی که بیمار و ناتوان بود به صحرای خشکی افکندیم.

همچنین قرآن کریم در جایی سرگذشت حضرت زکریا را یادآوری می کند و در آیات 89 و 90 سوره انبیاء می فرماید: یادآور حال زکریا را، آنگاه که خدایش را خواند که بارالها مرا تنها وامگذار که تو بهترین وارثی. ما هم دعایش را مستجاب کردیم و یحیی را به او بخشیدیم و همسرش را که نازا بود قابل به ولادت گردانیدیم، زیرا آنها در کارهای خیر سرعت می گرفتند و پیوسته درحال بیم و امید ما را می خواندند و همیشه در برابر ما خاضع و خاشع بودند.

همچنین از امام صادق(ع) روایت شده که وقتی برادران یوسف او را به چاه انداختند، جبرئیل بر او وارد شد و دعای مخصوصی به او آموخت و یوسف بعد از خواندن آن دعا نجات یافت. در نتیجه دعا نوعی عمل صالح است که بسیاری از بلاها را از بین می برد و از وقوع بسیاری از بلاها پیشگیری می کند و تمامی افراد صالح که اشاره شد کاملاً خداپرست و امیدوار به فضل خدا و اهل ذکر و دعا بودند، خدا هم دعای آنها را پذیرفت و اندوه آنان را برطرف فرمود.